

Euroopa Regioonide Komitee arvamus teemal „Piimasektori tulevik”

(2015/C 195/03)

Raportöör: René Souchon (FR/PES), Auvergne'i piirkonna volikogu esimees

EUROOPA REGIOONIDE KOMITEE

I. TAUSTAANALÜÜS**Piimatoodete turu olukorra areng**

1. märgib, et 13. juuni 2014. aasta aruandes COM(2014) 354 final, mis koostati 2014. aasta märtsi keskpaigas saadaval olnud andmete alusel, hindab Euroopa Komisjon piimaturu olukorda lühikeses ja keskpikas perspektiivis soodsaks ja leiab, et piimakvootide kaotamisega tuleb jätkata. Komisjon tunnistab, et veel on lahendamata küsimusi, kuid on seisukohal, et kvootide lõppemise mõju on praeguses etapis veel liiga vara hinnata, ning soovib uute seadusandlike ettepanekute esitamiseks oodata 2018. aastani;
2. leiab, et väga soodsa turu ja soodsate hindade arengu pöördumist alates 2014. aasta märtsist on mõjutanud kolm tegurit: suur üleilmne tootmine, üleilmse nõudluse aeglustumine ja Venemaa embargo. Euroopa tootmise jõulise kasvu kontekstis aitavad juba need kolm tegurit kaasa piimahinna märkimisväärsele alanemisele;
3. märgib, et 2015. aasta esimese poolaasta prognooside kohaselt eeldatakse hindade langust ja piimatoodete varude vähenemist määral, mis võib ületada 2009. aasta taseme. Seejuures valitsevad liikmesriikide vahel ja mõnikord isegi ühe liikmesriigi sees märkimisväärsed erinevused;

Piimapaketi rakendamine

4. märgib, et komisjoni aruande kohaselt on lepingute kasutamine ikka veel marginaalne, mis takistab jõuvahekorra muutumist tootjate kasuks. Ühistud, mis toodavad üle 60 % Euroopa piimatoodangust, on lepingute sõlmimisest ja tootmispiirangutest vabastatud, kuna nad teatasid varem, et koguvad kokku kõigi oma liikmete toodetava piima. Kõik see piirab tugevalt piimapaketis sisalduvate meetmete kohaldamisulatust;
5. täheldab, et tootmise ja kogumise jõuline suurenemine 2014. aastal kogu Euroopa Liidus näitab, et lepingute sõlmimine ei ole avaldanud – ega avalda tulevikus – mõju kogupakkumise kontrollimisele ELis, kuna piimatootjate vahel toimib nüüd avatud konkurents;
6. märgib, et turustamisector, piima toiduahela viimane lüli, kasutab tarbijatele müümiseks mõeldud piima ja piimatooted sageli reklaamtoodetena, pakkudes neid madala hinnaga ning suunates selle vähendamise tootmisahelat mööda tagasi tootjale, kes kannab lõpuks selle agressiivse turustamispoliitika tagajärjed. Selle tulemusel ei kata tootja saadav summa paljudel juhtudel tema tootmiskulusid;
7. märgib, et vastusena Venemaa embargole võetud erimeetmed (mis ei olnud sätestatud piimapaketis), on osutunud selgelt ebapiisavaks, võttes arvesse alates 2014. aasta augustist saadud kahju;
8. leiab, et piimapaketi sätete kasutamine kaitstud päritolunimetusega toodete pakkumise haldamiseks näib olevat ikka veel tagasihoidlik (puudutab kolme Prantsusmaa ja kahte Itaalia juustusorti), ja sooviks saada Euroopa Komisjonilt rohkem teavet menetluses olevate taotluste kohta ning toetab selle võimaluse propageerimist liikmesriikides. Samuti kutsub komitee komisjoni üles lihtsustama juurdepääsu kaitstud päritolunimetuse ja kaitstud geograafiliste tähiste süsteemidele;

Väljavaated pärast kvootide kaotamist

Lühiajaline perspektiiv

Mõju piimatootmisele Euroopa Liidu tasandil

9. märgib, et 24. septembril 2013 peetud konverentsi „Euroopa piimatööstuse areng pärast 2015. aastat” jaoks läbi viidud analüüs ning komisjoni aruanne COM 2014–2024 näitavad, et piimatootmise kasv ELis sõltub eelkõige maailmaturust, mis moodustab vaid 7 % maailma toodangust, kuid kus valitseb väga suur konkurents. Piimapulber moodustab kaks kolmandikku kolme peamise eksportija, ELi, Uus-Meremaa ja USA ekspordimahust tonnides. OECD ja FAO prognooside kohaselt kasvab ülemaailmne nõudlus piima järele 2023. aastani ligikaudu 2 % aastas. Jätkuvalt on vajadus uute turgude kindlakstegemise ja arendamise, ELi ülemaailmse turuosa suurendamise, ELi eksportijatele õiglase juurdepääsu kindlustamise ja ekspordi kasvu stimuleerimise järele. Teadmussirde, teadusuuringute, innovatsiooni ning kvaliteedi ja märgistuse alaste meetmete parandamine toob ELi piimatoodetele täiendavat lisandväärtust ning suurendab nende konkurentsivõimet sise- ja maailmaturul;

10. täheldab, et kõnealusel 2013. aasta septembris tehtud analüüsis prognoositi, et tulevikus töödeldakse üha suurem kogus ELis toodetud piimast ümber kõrgema lisaväärtusega toodeteks ja vastavalt väiksem kogus müüakse pakendamata ja töötlemata toodanguna;

11. märgib, et analüüsis tunnistatakse lisaväärtuse kasvavalt ebavõrdset jaotumist piimatoodete tarneahelas töötajate kasuks;

12. märgib, et on üldteada, et kvootide kaotamine toob kaasa piimatootmise suurema koondumise suurimatesse põllumajandusettevõtetesse ja ELi teatud piirkondadesse;

13. on seisukohal, et ELil puuduvad operatiivvahendid piima tootjahinna kõikumise piiramiseks;

14. märgib samuti, et suur osa Euroopa piimasektorisse viimasel ajal tehtud investeeringutest on suunatud rohkem piimapulbri kuivatusseadmetele kui piima ümbertöötlemisele kõrge lisaväärtusega toodeteks, nagu juust (50 % pulbriks ja 20 % juustuks⁽¹⁾);

15. leiab, et piimatootmise koondumine suurimatesse põllumajandusettevõtetesse ei ole iseenesest tõhususe ega sissetuleku tagatis, nagu on näha Taani näitel;

Oodatavad territoriaalsed mõjud ja nende kõrvalmõjud

16. märgib, et kvootidejärgse perioodi osas kinnitavad arvukad uuringud⁽²⁾ piimatootmise koondumist kõige tootlikumatesse piirkondadesse, kus on kõrgeim piimatootmise tase ja madalaimad kogumiskulud, ja piimatootmise vähenemist või lõppemist nn ebasoodsas olukorras olevates või haavatavates piirkondades. Komitee toonitab, et neis piirkondades – äärepoolsetes, mägi- või äärepoolseimates piirkondades – kujutab piimatootmine endast raskesti asendatavat majandustegevust, millel on tähtis roll ka ühiskonna ja keskkonna seisukohast;

17. peab kahetsusväärseks uuringute vähesust või puudumist ebasoodsas olukorras olevate piirkondade tuleviku kohta piimatootmise järkjärgulise lõppemise korral, kusjuures komisjon tegi oma 2014. aasta aruandes üksnes järelduse, et „praegu on veel liiga vara öelda, kas piimapaketil on oluline mõju ebasoodsate tingimustega piirkondade piimasektorile”;

18. avaldab iseäranis kahetsust, et puuduvad eriotstarbelised uuringud piirkondade kohta, kus piimatootmine ei etenda mitte ainult otsustavat rolli töökohtade loomisel ja säilitamisel, vaid kujutab endast ka strateegilist hooba teiste majandussektorite, nt turismi jaoks. Nende piirkondade põllumajandustootjate ja kohalike töötajate arvu võetakse harva arvesse ning nende panust avalikesse hüvedesse (vee ja maastiku kvaliteet, elurikkus, toodete kvaliteet, keskkonnaturism, piirkondlikud turud jne) või teistesse majandussektoritesse ei võeta üldse arvesse;

19. märgib, et nii komisjoni kui ka ekspertide hiljutistes uuringutes prognoositakse piimatootmise vähenemise kiirenemist peaaegu kõigis ELi idapoolsetes riikides (välja arvatud Poola), kus piimakarjakasvatuse on sageli peamine põllumajanduslik tegevus. See mõjutab negatiivselt maapiirkondade suutlikkust säilitada oma elanikkond;

20. peab samuti pakiliseks välja selgitada, kui palju töökohti nn vahepealsetes vilja- ja loomakasvatuspriirkondades tervikuna kaob, kui neis loobutakse piimatootmisest teravilja kasuks;

⁽¹⁾ Komisjoni aruanne *Prospects for EU agricultural markets 2014–2024*, lk

⁽²⁾ Smooth Phasing out of the milk quotas in the European Union. Uuringu koostas Regioonide Komitee tellimisel Progress Consulting and Living Prospects, november 2014.

21. rõhutab, et olemasolevad turvavõrgu meetmed, näiteks riiklik sekkumine ja eraladustusabi, ei ole sobilikud vahendid jätkuva volatiilsuse või kriisidega tegelemiseks piimasektoris, mida on veelgi halvendanud eelkõige Balti riike ja Soomet puudutav Venemaa embargo;

Keskpikk perspektiiv

22. märgib, et Euroopa Komisjoni avaldatud viimased prognoosid näitavad kvootide lõppemisest hoolimata Euroopa tootmise mõningast kasvu. See tuleneb eeskätt teatud liikmesriikide üha jõulisematest keskkonnavalastest piirangutest. Tootmise suurenemine 2014. aastal viitab siiski sellele, et soodne piimahind koos hea sööda-aastaga töö kaasa märkimisväärse ja täiesti ettenägematu piimaülejäagi;

23. märgib, et komisjoni arvamuse kohaselt peaks perioodil 2016–2024 keskmine piimahind piirkonnas olema ligikaudu 350 eurot tonni kohta. Kaheksal aastal kümnest võib hind kõikuda 300–400 euro vahel tonni kohta ja kahel aastal kümnest veelgi enam;

24. leiab, et selline kõikumine, murrangulised muutused ja ebakindlus, mida see põhjustab Euroopa Liidu piima- ja piimatoodete sektoris, ei soodusta loomakasvatuse oluliste investeeringute tegemist ega uute tootjate juurdetulekut ning et seda tunnetavad iseäranis suuremate piirangute ja väiksemate mastaabisäästu võimalustega piirkonnad, nagu mägi- või äärepoolseimad piirkonnad;

25. märgib lisaks, et ELi ettevõtetal tuleb konkureerida küll väheste, kuid võimsate üleilmsete eksportijatega (Uus-Meremaa, Ameerika Ühendriigid, Austraalia), kellel on läbi aegade olnud juurdepääs Aasia turgudele ja kellel on otsustav mõju piimatoodete maailmaturu hindadele;

26. on seisukohal, et omavahel ei tohi segi ajada maailmaturu kasvu ja ülemaailmse nõudluse kasvu. Viimane on keskpikas ja pikaajalises perspektiivis suhteliselt püsiv, samas kui maailmaturu areng on juhuslikum ning puudutab vaid 7 % tootmisest ja mõnede riikide puhul üksnes ülejääki;

27. peab vastuvõetamatuks, et piima tootjahinnad Euroopas on nii tihedalt seotud maailmaturu hindadega, samas kui 90 % ELi tootmisest on suunatud Euroopa turule;

Euroopa piimasektori ohud ja võimalused seoses praegu arutusel olevate kaubanduslepingutega

28. leiab, et piimatoodete nõudlus ja ekspordivõimalused sõltuvad praegu läbirääkimiste laual olevatest eri vabakaubanduslepingutest ja piirkondlikest kaubanduslepingutest;

29. märgib, et nimetatud lepingutega kaasnev oluline oht Euroopa piimakarjakasvatuse ja tarbija jaoks on kvaliteedi- ja tervishoiustandardite nõrgenemine eurooplaste jaoks, kuid ka kaitstud päritolunimetuste mittetunnustamine, mida taotleb piimatööstus;

30. on lisaks seisukohal, et hetkel Ameerika Ühendriikidega läbirääkimisel olev kokkulepe, mille eesmärk on ELi läbirääkimisvõimete kohaselt ühtlustada ja märkimisväärselt vähendada tollimakse, toob endaga piimasektori jaoks kaasa võimalusi, ent ka riske, iseäranis seetõttu, et piimatoodetele kohaldatavad tollimaksud on Euroopas sageli oluliselt kõrgemad, samal ajal kui USA on uue põllumajandusseadusega (Farm Bill 2014–2018) suurendanud sealsetele piimatootjatele antavaid toetusi;

31. märgib, et EL on sõlmimas majanduspartnerluslepingut Lääne-Aafrikaga, mille eesmärk on kaotada sellele riikide rühmale kehtivad tollimaksud vähemalt 75 %-lt ELi ekspordilt. Muu hulgas puudutab see ka piimapulbrit. ELi jõuline ekspord kahestab aga nende riikide piimakarjakasvatuse ja väikeste piimatootjate arengut ning kiirendab maapiirkondade elanikkonna rännet linnadesse ja Euroopasse;

II. POLIITILISED ETTEPANEKUD JA SOOVITUSED

Euroopa tasandil olemasolevate vahendite täielik ärakasutamine

Turvavõrgu laiendamine

32. märgib, et uue ühise põllumajanduspoliitika (2014–2020) raames saab piimasektor kasu turvavõrgust, mille aluseks on õigusraamistik, mis võimaldab komisjonil erakorralistes olukordades reageerida;
33. on arvamusel, et praegune turvavõrk (217 eurot tonni kohta) on liiga nõrk, et pakkuda piimahindade languse korral piisavat kaitset;
34. teeb komisjonile ettepaneku tagada, et sekkumishind kajastaks tootmiskulusid senisest paremini ja oleks paremini kohandatud turu kõikumistele. Praegune hind, mis on püsinud muutumatuna alates 2008. aastast, tuleb läbi vaadata, et võtta arvesse suurenenud tootmis- ja sisendkulusid, ning kõnealune läbivaatamine peaks toimuma korrapäraselt;

Piimapaketi vahendite parandamine

35. leiab, et riikides, kus otsustati muuta piimalepingud kohustuslikuks, ei ole tootjaorganisatsioonide loomine andnud soovitud tulemusi, kuna töötajad on jätkanud lepingute üle otseläbirääkimisi tootjatega, avaldades neile survet kasutada lepingutes väga lühikesi kehtivusaegu piimahinda tagamata. Seepärast teeb komitee ettepaneku seada piimatootjate otselepingute asemel tähtsaimale kohale kohalike ja piirkondlike tootjaorganisatsioonide asutamise, mis ei sõltu ühest piimatootjast ning millel oleks palju tugevam läbirääkimispositsioon, sarnaselt Quebecis kasutatava süsteemiga;
36. leiab, et on hädavajalik tugevdada tootjaorganisatsioonide osa, et neil oleks selge majanduslik roll hindade ja pakkumise juhtimisel;
37. soovib muuta lepingute kasutamise tõhusamaks, laiendades seda mehhanismi kogu sektorile, sealhulgas iseäranis suurtele jaekaubandusettevõtjatele;
38. soovib innustada tootjaid ühinema organisatsioonidega, kes on võimelised piima töötlemata, ja neis osalema, vähendades toiduahela lülide arvu;
39. soovib edendada piimatoodete tarbimist ELi sees ja avaldada eeskirjad märgistuse kohta, milles esitatakse täielik teave toote päritolu, tootmisviisi ja kasutatud tööstusprotsesside jmt kohta;
40. teeb ettepaneku keelata turustamissektoril kasutada tavasid, mis viivad piima ja piimatoodete alaväärtustamiseni, nii et neid ei kasutataks turustamispoliitikas reklaamtoodetena;
41. soovib parandada Euroopa piimaturu vaatluskeskuse toimimist ja võtta kasutusele vahendid, mida on tarvis selleks, et vaatluskeskusest võiks kujuneda tõeline juhtimise ja mitte ainult järeelvaatluse vahend. Sel eesmärgil tuleks ELi piimaturu vaatluskeskuses luua tekkivate turukriiside tõhus varajase hoiatamise süsteem. Selleks on hädavajalik, et vaatluskeskus toodaks igakuiseid andmeid ja et need andmed oleksid liikmesriikide andmetest detailsemad, et võtta arvesse Euroopa piirkondade olukorra mitmekesisust. Komisjon peab teavitama liikmesriike ja sidusrühmi varajastest hoiatustest ja võtma viivitamatult kõik asjakohased meetmed;

I samba meetmete edendamine

42. tuleb meelde, et liikmesriigid võivad otsustada anda piimatootjatele vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust teatava protsendi ulatuses I samba riiklikest vahenditest. Samuti võivad nad teha 5 % ulatuses makseid riiklikust eelarvest looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladele. ELi äärepoolseimate alade jaoks on mõeldud POSEI (kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programm) meetmed, et võtta arvesse nende alade ebasoodsaid geograafilisi ja majanduslikke tingimusi, kuid mitte selleks, et tulla toime piimaturu dereguleerimisest põhjustatud kriisiga;

43. on seisukohal, et äärepoolseimates piirkondades tootmise ja töötlemise lisakulude tunnistamiseks tuleb POSEI programmile eraldada lisavahendeid, mis võimaldaksid hüvitada piimatootjatele turu dereguleerimise tagajärjed ja tagaksid nende jätkuva konkurentsivõime ELi muude piirkondade tootjatega võrreldes;

44. kardab siiski, et kui iga riik saab ise teha oma valiku, kujunevad ELi põllumajandustootjate toetamise viisid ja tasemed väga erinevaks ning ümberjaotamine jääb tootmiskulude erinevusi arvestades sageli liiga nõrgaks;

II samba meetmete edendamine

45. märgib, et liikmesriigid võivad piimasektori spetsiifilistele vajadustele vastata strateegilise lähenemisviisi abil, arendades kohandatud temaatilisi allprogramme, et piirata näiteks piimasektori ümberstruktureerimist;

46. märgib, et toetus looduslikust eripärast tingitud ja muude spetsiifiliste piirangutega aladele hõlmab makseid saamata jäänud tulu ja tootmise lisakulude hüvitamiseks;

47. leiab, et selline kord peaks kehtima ka looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel asuvatele piimatootjatele. Need maksed on eriti olulised selleks, et vältida põllumajandusmaade söötijätmist ja maapiirkondadest lahkumist;

48. märgib siiski, et maaelu arengu Euroopa Liidu tasandi poliitikale eraldatud eelarvevahendid on märkimisväärselt vähenenud. Seetõttu võib aeglustuda põllumajandusettevõtete ajakohastamine, takistades neid nii täitmast keskkonnakaitse nõudeid;

49. innustab elujõulisema tuleviku nimel tegema põllumajandusettevõtetesse jätkusuutlikke investeeringuid ja laiendama põllumajandustegevust, et parandada piimajõudlust ja põllumajandusettevõtete tõhusust nt paremate lüpsiseadmete, täiustatud tõuaretuse ja IKT süsteemide kaudu ning tagada ohutum töökoht. Sellega kooskõlas toetab komitee Euroopa Komisjoni ja Euroopa Investeerimispannga täiendavaid meetmeid investeeringute ja likviidsuse süstimiseks tööstusesse;

50. kardab, et II samba meetmete kaasrahastamise nõue viib suurte tootjatevaheliste erinevusteni, kuna liikmesriikide eelarvevahendid on erinevad;

51. tunnistab vajadust ELi poliitikameetmete järjepidevuse järele kliimamuutuste ja toiduga kindlustatuse küsimuste käsitlemisel ning soovib toetada kõige väiksema CO₂-heitega ja keskkonnasäästlikumaid piimatootmissüsteeme;

52. soovib pikaajalise strateegilise lähenemisviisi raames toetuste väljatöötamist piimatootmisele ebasoodsate tingimustega piirkondades ja õigusraamistiku tugevdamist;

Muud meetmed

53. teeb ettepaneku tugevdada haridusasutustes puu- ja köögivilja, banaanide ning piima jaotamise toetuskava ning väljendab kahetsust Euroopa Komisjoni 2015. aasta tööprogrammis sisalduva otsuse üle peatada Euroopa Parlamendis ja nõukogus praegu arutusel olev seadusandlik ettepanek, oodates koolipuuvilja ja koolipiima kavade uue hindamise tulemusi;

54. on seisukohal, et piima jagamine koolides võiks avaldada tõelist piirkondlikku mõju, kuna selle raames saaks tarnida kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele kõrge keskkonnakvaliteediga kohalikku toodangut lühikeses tarneahelas ja see võimaldaks lapsed põllumajandusele lähemale tuua;

55. on seisukohal, et uurimismeetmeid tuleks täielikult ära kasutada selleks, et töötada välja innovaatilised väärtuslikud piimatooted kiire kasvuga turgudele, näiteks meditsiinilised toiduained ning toiduained väikelaste ja sportlaste jaoks;

56. leiab, et esmatähtsale kohale tuleb seada teadus- ja arendustegevus ning innovatsioon, et parandada töötajate konkurentsivõimet maailmaturul;

Näited väljaspool Euroopa Liitu kasutusel olevatest vahenditest

57. märgib, et Ameerika Ühendriikides muudeti piimasektori toetusmehhanisme 2014. aasta põllumajandusseadusega. Piimatootjate marginaalide kaitse uus programm võimaldab hüvitise maksmist, kui piimahinna ja loomasööda kulude erinevus langeb allapoole teatud piiri. Minimaalne marginaal söödakuluga võrreldes tagatakse avaliku sektori vahenditest, tootjate kulul võib valida ka kõrgema marginaalitaseme. Need uued meetmed, mis ei sea karjade suurusele ülempiiri, soodustavad USA tootmise ja ekspordi kasvu;

58. märgib, et Kanadas põhinevad tootmise kohandamine siseturul ja piimahinna indekseerimine tegelikul tootmiskulul, mitte maailmahindadel. Selle mehhanismi tulemusena on piimahind oluliselt stabiilsem ja kõrgem kui Euroopas. See pakkumise kontrollimehhanism põhineb sellel, et ühe provintsi tootjad on koondunud ühe turustusasutuse alla;

59. teeb Euroopa Komisjonile ettepaneku kaaluda nimetatud mudelite alusel uusi toetusviise ja piimatootjate organisatsioonide struktureerimist suurte tootmispiirkondade alusel;

Euroopa tasandil esitatud ettepanekud

60. märgib, et Euroopa Parlamendi põllumajanduskomisjon võttis 23.–24. jaanuaril 2013 vastu Dantini raporti (ühine turukorraldus) kompromissmuudatuse, mis puudutas sätet, millega nähti ette toetus neile tootjatele, kes tõsise kriisi korral vähendavad vabatahtlikult oma toodangut;

61. soovib luua ettevõtete asutamise Euroopa vaatluskeskuse, et analüüsida piimasektoris ettevõtete asutamise seonduvaid andmeid;

62. märgib, et Euroopa Piimanõukogu esitatud turgude vastutuse kava, mis on mõeldud rakendamiseks siis, kui piimaturu tasakaal on ohus, on paindlik ja taskukohane ettepanek, mida tuleks uurida ja hinnata selle teostatavuse ja tõhususe seisukohast, võttes katseaastaks 2014. aasta;

63. kuna vabatahtlikud tegevusjuhised ei toimi, soovib Euroopa Komisjonil esitada ettepanekuid, et tagada toiduainete tarneahela, sh piima ja piimatoodete tarneahela kõigi osiste õiglane kohtlemine ning piirata igasugust konkurentsivastast tegevust, mis ei kooskõlas jätkusuutlike tarneahelate säilitamisega;

64. küsib eeskätt, milliseid võimalusi pakub ühise turukorralduse ühtne määrus, eriti artiklites 219, 221 ja 222, seda laadi ettepaneku rakendamiseks;

Järeldused

65. märgib, et paljudes liikmesriikides ja piirkondades on piimatootmine piirkondliku majanduse ja põllumajandusliku lisaväärtuse oluline samm. Tuhandaastastel ning igale Euroopa piirkonnale ja riigile eriomastel traditsioonidel põhinev piima töötlemine paljudeks erinevateks juustusortideks aitab märkimisväärselt kaasa piirkondade identiteedi loomisele ning on alus Euroopa põllumajandusliku toidutööstuse positiivsele kuvandile maailmas. Lisaks sellele aitab juustutootmine säilitada töökohti maapiirkondades, tagab maastike kaitse ja piirab linnastumisega kaasnevat põllumajandusmaa kadumist;

66. soovib Euroopa asutustel töötada kiiresti välja täiendavad paindlikud ja tõhusad vahendid piimaturu stabiliseerimiseks ning piimatootjate sissetuleku tagamiseks, parandades iseäranis nende riskijuhtimismeetmete tõhusust, mis on eelkõige suunatud sissetuleku stabiliseerimisele, kaitsele hinnakõikumiste eest turul ja piimahindade tagamisele. Toiduga kindlustatuse tagamiseks vajame lihtsustamist ning bürokraatia vähendamist ja kaotamist;

67. soovib ELi organitel selleks, et edendada ametlike kvaliteedimärgistega (kaitstud päritolunimetus, kaitstud geograafiline tähis jne) ELi piimatoodete ekspordimist kolmandatesse riikidesse, julgustada investeringuid ekspordile pühendatud logistikaplatformidesse, toetada spetsialistide koolitamist ja edendada esilekerkivatele turgudele suunatud turustuskampaaniaid;

68. soovib ELi organitel tõhustada rahvusvahelistes lepetes, mille üle peetakse läbirääkimisi, kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega ELi toodete kaitset, muuhulgas ka selleks, et võidelda Euroopa toodete võltsimise ja jäljendamise vastu;

69. kutsub piima tootvaid mägipiirkondi ja 62. laiuskraadist põhja pool asuvaid piirkondi silmas pidades üles ühtlustama hüvitisi ebasoodsate looduslike tingimuste korvamiseks, taastama piimakogumise abi (kaasrahastatakse ühise põllumajanduspoliitika eelarvest) ning toetama märgise „Mägipiirkonna toode” propageerimist ja arendamist piimatoodete puhul, kui piirkonna toiduainetega omavarustus on piisaval tasemel;

70. kutsub üles koostama ulatusliku maaelu arengu kava Balti riikide, Bulgaaria, Rumeenia, Sloveenia, suure osa Poola ja Kreeka jaoks. Neis riikides on karjad väikesed ja piimatalud veel ülekaalus, kuid pärast kvootide kaotamist näib nende tulevik ohtu sattuvat. Ometi moodustavad nad praeguste maakogukondade põhialuse.

Brüssel, 16. aprill 2015

*Euroopa Regioonide Komitee
president*

Markku MARKKULA
